

-CURA I CAPTURA-

Venia caminant cap a mi un policia, il·luminant-se amb la seua llanterna. Em vaig sorprendre, ja que em va fer l'efecte que el meu pacient entrava precipitadament a la consulta en veure'l. Ho recorde com si ho tinguera davant: era un home baixet, d'aparença forta i àgil, de complexió apocada, i no obstant això, la seua sola presència et provocava un nus a la gola. Et feia sentir una esgarripança sols amb veure'l.

Vaig entrar a la consulta i vaig tancar la porta. La nit fosca i sense estrelles planava al voltant de Nova York, i la lluna plena brillava a la part alta del cel.

- I, diga'm, senyor Smith, per què m'ha cridat amb tanta urgència? -li vaig preguntar.

- Perquè veurà, doctora Ana, tinc una ferida al braç esquerre, prop del muscle. Es va produir fa diverses setmanes, i em sembla que s'està infectant.

Es va llevar la samarreta, i li vaig examinar el muscle. Una lletja ferida molt profunda, i en efecte, infectada, presidia el muscle, ressaltant sobre la pell clara del meu pacient.

-Com es va fer aquesta ferida, senyor? - vaig dir sense alçar la vista del seu danyat muscle.

- Em va mossegar el gos d'un amic, doctora.

Immediatament, vaig sospitar que mentia. He viscut moltes experiències al llarg de la meua vida, la majoria d'elles, no precisament agradables, i amb el temps s'aprén a descobrir un mentider, així com a distingir entre una mossegada de gos i una ferida de...bala. També he après a no fer preguntes arriscades quan el perill aguaita. Per això, aquella freda nit de desembre, no vaig fer preguntes sobre la veritat de la ferida.

- Bé, li done un parell de punts després de desinfectar-la i solucionat.

Me'n vaig anar de la consulta molt tard aquella nit. Quan vaig arribar a la meua casa, vaig encendre la xemeneia de la meua habitació, i em vaig asseure en una butaca a llegir un llibre.

De sobte, un so em va traure abruptament de la lectura, retornant-me a la realitat.

El timbre.

Vaig arribar com un buf d'aire a la porta principal, intrigada. Vaig espiar el visitant a través de la vidriera i em vaig sorprendre en veure al policia d'aquella mateixa nit, el de davant de la consulta. Li vaig obrir, i li vaig convidar a asseure's a la sala d'estar, una miqueta avergonyida per anar en bata i sabatilles d'estar per casa.

Després de preparar una mica de te, que ell va rebutjar cortesament, va dir:

- Permeta'm que li diga que té una casa encantadora. - vaig assentir, convidant-li a continuar, suposant que no havia vingut a preguntar-me on havia comprat el sofà- Bé, ermmm, em podria dir si vosté coneix un home de curta alçada, pell pàl·lida i castany? He d'afegir que porta una ferida en el muscle esquerre, produïda per una bala.

- Doncs mire, senyor inspector- vaig dir, deixant la meua tassa de te sobre la taula de café- ara que ho diu, curiosament, hui ha arribat a la meua consulta un nou pacient que encaixa a la perfecció amb la seua descripció.

L'inspector es va remoure en el seu seient, arriscant a cremar-se el baix dels pantalons en la xemeneia. En veure que ell no afegia res més, vaig continuar parlant, pensant si estaria fent bé.

- Vingué a consultar-me sobre la seua ferida en el muscle esquerre, que suposadament era una mossegada de gos.

Vaig fer una pausa, m'havia quedat sense coses a dir. El policia mirava la meua estora, però semblava que no la vera, i jo quasi podia veure els engranatges del seu cap, i la marea d'idees i pensaments que li creuaven la ment. Quan em va mirar, va parlar amb veu clara.

- Moltes gràcies per explicar-m'ho, doctora. Si per favor poguera vosté ajudar-me a capturar eixe pacient seu, li ho agrairia eternament.

Mentre ell parlava, jo vaig tornar a agafar el meu te, ja en aquells moments fred, i davant les seues paraules, vaig vessar unes poquetes gotes a la falda de la meua bata.

- Disculpe inspector, però em podria explicar per què el vol capturar? - vaig preguntar, sentint-me una miqueta estúpida.

Va ser així com em vaig assabentar que el cordial senyor Smith era en realitat un molt buscat delinqüent, i que en la seua última topada amb la policia, li havien disparat i havia resultat ferit en el muscle esquerre. No obstant això, havia aconseguit escapar.

-Per descomptat que l'ajudaré. Què he de fer?

-Molt simple. Cride-li i quede demà amb ell en la consulta. Diga-li que és per a revisar la seua ferida.

Això va ser el que vaig fer. Davant l'escrutadora mirada del policia, vaig cridar al meu pacient i el vaig citar.

Quan vaig acomiadar l'inspector ja havia passat la mitjanit. Me'n vaig anar a dormir, i després de donar unes quantes voltes en el llit, em vaig adormir. La tassa del te que ja a aquelles hores devia estar congelat, va quedar abandonada a la tauleta de café.

Al matí següent, mentre que jo fingia estar molt ocupada examinant la ferida d'aquell delinqüent, va entrar el policia.

- Senyor, mans a dalt, està baix arrest.- va dir l'inspector, mentre li apuntava amb una pistola.

No obstant això, el senyor Smith, amb uns reflexos sorprenents, va traure una navalla de la seua butxaca, em va agafar per la cintura, i em va posar la navalla en el coll, abans que ningú poguera dir res.

- Un sol moviment, i la dona mor- va anunciar el meu pacient.

Jo notava el gelat tall de la navalla, pressionant contra la meua gola, com si fora la mateixa mà de la mort.

El policia em va mirar, i jo li vaig fer l'ullet, fent-li saber que tenia un pla. El senyor Smith tenia els ulls fixats en el policia.

Vaig calcular distàncies, vaig moure una mica el peu i vaig espentar el senyor Smith. Aquest, va entropessar amb el meu peu, i es va colpejar el cap amb el llum dempeus, just com jo havia previst. Em vaig sentir orgullosa de mi mateixa.

El meu pacient es va desplomar als meus peus, inconscient, i el policia el va arrestar.

Aquella nit, després d'un atafegat dia de treball, vaig arribar a la meua casa. Vaig encendre la xemeneia i em vaig acomodar a la meua butaca, llista per a llegir. Però aquesta vegada no llegia un llibre, sinó el diari, que narrava com una metgessa havia ajudat a capturar el seu propi pacient.

Vaig somriure, li vaig fer un glop al meu te calent i em vaig submergir en la lectura.

-FI-